

OLIMPIADA DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
Etapa locală, 8 februarie 2020
Clasa a IX-a

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Lucrările în care eseul/răspunsurile sunt precedate de titlu și/sau motto vor fi notate cu zero puncte.
- Timpul de lucru: 3 ore
- Total: 100 de puncte

Citește cu atenție textele de mai jos:

A.

Apoi am vorbit despre alte lucruri și când ne-am urcat în mașină, ca să pornim spre Calcutta*, Bogdanof își înecase de mult nostalgia. Era și greu de rezistat de altminteri unei nopți care te silea să uiți de orice legătură pământescă, orice tristețe personală. Chiar și șoferul părea doborât de atâta frumusețe. Van Manen i-a amintit să mîne mai încet și am pornit.

Ca de obicei, mergeam cu farurile aprinse, deși era lună. (...) Aveam mereu impresia că mașina apucase pe un drum greșit și că ar fi trebuit de mult să ieșim în șoseaua cea mare. Nu-mi dădeam bine seama ce se întâmplă, dar mi se părea că nu mai recunosc peisajul. Impresia aceasta că rătăcisem drumul n-am primit-o brusc, ci se precizase în etape. La un moment dat, am închis ochii, ca să mă concentrez mai bine, și i-am deschis pe neașteptate. Nu recunoșteam nimic din jurul meu. Parcă ne-am fi găsit în cu totul altă parte a Bengalului, atât de ciudate îmi păreau împrejurimile.

– Dar unde ne aflăm noi aici?! întrebai eu turburat.

Tovarășii mei priviră și ei cu aceeași mirare arborii din ce în ce mai groși care se înălțau de o parte și alta a drumului.

– Cred că am luat-o greșit, spuse Bogdanof speriat, ca și cum de-abia acum și-ar fi dat seama de lucrul ăsta.

Șoferul mâna înainte cu o suspectă nepăsare. Van Manen i-a strigat în hindustani** că am rătăcit drumul.

– N-aveam cum să rătăcim, ne-a spus el fără să întoarcă capul. De la Budge Sahib nu mai e un alt drum...

Dar cuvintele lui nu ne-au liniștit. Niciunul din noi nu recunoștea împrejurimile, deși ne-am dat seama că șoferul nu are dreptate. Făcusem de cel puțin treizeci de ori drumul acesta și știam bine că nu mai este altul care să iasă în șosea. Priveam năuci în toate părțile și parcă ne înfiorau singurătatea, arborii aceștia necunoscuți din jurul nostru, care-și uneau tot mai mult ramurile pe deasupra noastră, ca și cum ar fi vrut să ne cuprindă și să ne strivească. (...)

Părăndu-i-se că ceva se mișcă înaintea noastră, Van Manen se opri și începu să strige:

– Bepar ki?! (Ce s-a întâmplat!?)

Am ascultat cu toții ținându-ne răsuflarea. De nicăieri, niciun răspuns. Pădurea părea împietrită. Și parcă nici covorul de frunze moarte pe care călcam nu tresărea sub picioarele noastre. Mergeam ca pe pâslă.

– Bepar ki?! mai strigă o dată Van Manen.

Apoi ne-am continuat cercetarea, temându-ne totuși să ne depărtăm prea mult de șosea. Nu știu cât a durat furișarea aceasta pe sub arbori, pregătiți să întâlnim, în orice clipă, un spectacol groaznic. Mă simțeam obosit, gândurile mi se rățăceau; aveam neconținut senzația că visez și că nu mă pot trezi din vis.

–Să ne întoarcem, spuse Bogdanof ducându-și mâna la frunte. Încep să cred că am avut cu toții halucinații.

(Mircea Eliade, **Noți la Serampore**, 1940)

*Calcutta – oraș în India, important centru comercial, financiar

**hindustani – limbă vorbită în principal pe teritoriul Indiei

B.

Uneori răbufneau dinspre Cotroceni valuri de ceață și un miros care înnebunea lumea, un parfum de pâine arsă ori de magiun cald, risipit prin bălțile care se țin lanț, din pădure și până la Lacul lui Dura. Despre Pădurea Cotroceni se vorbea în șoaptă și cu frica în sân, crezându-se că pe vremuri ar fi locuit acolo căpcăuni uriași, după cum o dovedea și Gorganul*, care a dat numele plasei Gorgani. Această movilă, aflată acolo de dinainte de București, se putea foarte bine să fi fost o necropolă a unor monștri străvechi, iar oamenii mai bătrâni povesteau că, alături de osemintele uriașe, s-ar afla grămezi de aur, plus marea carte de piatră, în care mâna acelor strămoși ar fi cioplit misterele vieții.

Cu toată această credință, de Gorgan nu s-a atins nimeni, n-a scormonit nimeni să vadă ce e în el. De sute de ani stă acolo ca un pepene copt. Neclintit, mut, înconjurat de alte gorgane mai mici, amintind de niște vremuri care au rămas fără martori, de pe când pădurile ajungeau până în buza Dâmboviței, împotmolite în dospeala nămolurilor. Cartierul Gorgani a crescut între albia râului și marea baltă a neguțătorului Dura, într-un loc mlăștinos, întrerupt de ochiuri de apă și întărit de cele șapte movile pietroase, neatinse de târnăcop. Încă din vechime, bucureștenii le-au privit cu respect, iar în moșul Gorganului au ridicat o biserică, închinată lui Ilie, prigonitorul tuturor dracilor. Dar nici așa nu i s-a stins numele, căci biserica a devenit cu timpul Sfântul Ilie-Gorgani, ducând mai departe gloria acelei coline, în care poate chiar zac ciolane de uriași.

Lângă scările numeroase, care urcă până în tindă, chiar în coasta Gorganului, stă înfiptă anemic casa Doctorului, iar de la ea se înghesuie celelalte, unele în altele, ocolind băltoaca măcelăriei, până la piață. Pe vremuri mi se părea cel mai însorit loc, pe care încă îl văd în minte, în acea cameră umbrită de vise, în care trăiesc amintirile.

(Doina Ruști, **Homeric**, 2019)

*gorgan – movilă mare de pământ despre care se crede că este un mormânt străvechi

Subiectul I (30 de puncte)

Răspunde, pe foaia de concurs, la fiecare din următoarele cerințe:

1. Ilustrează două funcții ale limbajului prezente în textul **A**, prin referire la câte o secvență relevantă. (6 puncte)
2. Prezintă tipul naratorului din textul **A**. (6 puncte)
3. Evidențiază rolul stilistic al verbelor la timpul trecut, imperfect și perfect compus din textul **B**. (6 puncte)
4. Comentează semnificația următoarei secvențe din textul **B**: *Pe vremuri mi se părea cel mai însorit loc, pe care încă îl văd în minte, în acea cameră umbrită de vise, în care trăiesc amintirile.* (6 puncte)
5. Susține-ți opinia în legătură cu particularitățile intruziunii fantasticului în cele două texte. (6 puncte)

Notă!

Niciun răspuns nu va depăși 100 de cuvinte.

Subiectul al II-lea (35 de puncte)

Redactează un text de 150-300 de cuvinte, reprezentând o pagină de jurnal, în care să prezinți o experiență de viață neobișnuită, relevând reacțiile pe care ți le-a stârnit.

Notă! Pentru **conținut** vei primi **25 de puncte**. Pentru **redactare** vei primi **10 puncte** (organizarea ideilor în scris – 2 puncte; abilități de analiză și argumentare – 2 puncte; utilizarea limbii literare – 2 puncte; ortografia – 2 puncte; punctuația – 1 punct; respectarea precizărilor privind numărul maxim de cuvinte – 1 punct.)

Textul care nu are cel puțin 150 de cuvinte nu va primi punctaj pentru redactare.

Subiectul al III-lea (35 de puncte)

Scrie un eseu de 600-900 de cuvinte despre ***modul în care configurarea spațiului influențează percepția individului***, pornind de la cele două texte citate și valorificând experiențele tale culturale (literatură, arte plastice, muzică, cinematografie etc.)

Pentru **conținut** vei primi **25 de puncte**. Pentru **redactare** vei primi **10 puncte** (organizarea ideilor în scris – 2 puncte; abilități de analiză și argumentare – 2 puncte; utilizarea limbii literare – 2 puncte; ortografia – 2 puncte; punctuația – 1 punct; respectarea precizărilor privind numărul maxim de cuvinte – 1 punct.)

Textul care nu are cel puțin 600 de cuvinte nu va primi punctaj pentru redactare.